

DEBRECZENI ELLENŐR

A SZABADELVÜPART KÖZLÖNYE.

Előfizetési árak: Egész évre 10 frt, félévre 5 frt, negyed-
évre 2 frt 50 kr, egy óra 1 forint.

Megjelenik mindennap.
vasárnap kivételével.

Felelős szerkesztő:

Vértesi Gyula

Szerkesztőség és kiadóhivatal: Széchenyi-utca 1761. sz.

Kunz József ur kereskedésével szemben.

Hirdetések a legmérsékeltőbb árszámítás mellett vétetnek fel

Egyes szám 4 kr.

Lukács kereskedelmi miniszter programja.

Budapest, aug. 15.

Lukács Béla tulajdonképen fel nem mentve a kötelesség alól, hogy a nyilvánosság előtt mint kereskedelemügyi miniszter kifejtse programját. Egész előlétele, mint publicistáé, képviselőés magas államhivatalnoké, egy nyilt, mindenki által a legnagyobb könnyűséggel konstatalható és ellenőrizhető program, melyet a hivatalnokai előtt mindjárt kineveztetése után tett azon nyilatkozata által, hogy a kereskedelmi politika iránya marad az eddigi s a mit Baross kezdeményezett, azt tovább fejleszteni, mint miniszter is megpecsételt.

Ámde nálunk törvénynyé lett politikai szokás, hogy az országgyűlési képviselő választói előtt mint jelölt programbeszédet tartson, és Lukács, gyengéd és felette érzékeny lelkiismerete sugallatára, miniszterré történt kineveztetése folytán ámbár épen nem lett volna kénytelen, mert mint államtitkár már amugy is a miniszter képviselője volt a parlamentben, letette képviselői mandatumát s új választás alá vetette magát. Ez eljárásából, szigorú korrektséggel, már a milyen ember ő, le is vonta a következménye-

ket és maros-vásárhelyi választói előtt szabályszerű programbeszédet tartott.

A mily tartalomdus és formára tökéletes volt is ez a beszéd s ha még oly igen fellelkesítette is a hallgatókat, újat még sem nyújtott, hanem csak megerősítette azt, a mit már ugys tudunk, hogy t. i. az új kereskedelmi miniszter azt a magas, messzetekintő koncepczió alapoló kereskedelmi, ipari és forgalmi politikát, a melyen már mint államtitkár a legkimagaslóbb, leghatékonyabb és legbehatóbb módon közreműködött, erővel és kitartással folytatni, Magyarország nemzetgazdasági érdekeit a legtermékenyebb módon fejleszteni akarja. De vannak kellemes dolgok, melyek hallásával soha sem telünk be s melyeknek megerősítése mindig meglegedést szerez a népléleknek. Ez értelemben osztozik az egész ország közvéleménye a maros-vásárhelyi választó polgárok lelkesült örömeiben és sorozza a kereskedelmi miniszter programbeszédét a legörvendesebb jelenségei közé a reformkorszaknak, mely Szt.-István birodalma részére virágozik fel.

Két pontot emelhetünk ki a miniszter beszédéből, mint különösen fontosat és becseset: Új iparok teremtése az ország túlnépesedett és terméketlen

vidékein, azután intenzív törekvés kereskedelmi szerződési viszonyaink tökéletessé tételére, különösen a Kelettel. Csak a minap fejtettük ki a kivándorlási baj beható tárgyalása közben, hogy új iparágak alapítása és törvényes támogatása az egyetlen eszköz a felsőmagyarországi és székelyföldi nép munkabíró és munkaszerető elemei kivándorlásának hatékony megakadályozására s egyuttal utaltunk a sürgős szükségre, hogy minden Balkán-állammal szerződéses viszonyba kell lépniünk, mert a Kelet a legnagyobb, legalkalmasabb és legtermészetesebb fogyasztási terület iparunk számára. Szerbiával és Bulgáriával szerencsésen rendben vagyunk, Törökországgal szintén a legjobb uton haladunk, hogy megint hosszabb időre megegyezünk; még csak Románia van hátra, hogy tökéletes kerek legyen a koszoru.

Van remény, hogy ez irányban is komolyan és erélyesen fognak eljárni. Romániának elég hosszú időt engedtek arra, hogy gyakorlati tapasztalat által legyen okos; ma már alkalmasint belátta, hogy a velünk folytatott vámháboru súlyos következményeit tovább nem viselheti el se saját anyagi érdekeinek talán gyógyíthatlan károsítása nélkül.

Várható, hogy a magyar kereskedelmi miniszter kezdeményezésére külügy-

A „Debreczeni Ellenőr“ tárczája.

Kételkedik még?

Sűrű pelyhekben hult le a hó. Az emberek, kik a főváros utcáin járkáltak, úgy néztek ki hópelyhektől sűrűn fedett téli köpenyeikben, mint a jeges medvék. A keményre fagyott aszfalton szinte csikorogtak az ember léptei. Tél közepe volt.

A mentő-egyesület pompás palotájában javában melegedtek a derék fiúk. Epen egy expedicióról jöttek haza. Valahol a Szent-János kórház táján, a budai oldalon egy részeg tót elesett a hóba és félig megfagyott állapotban szállították be a kórházba.

— Az volt az érdekes, fiúk, — mondá az expedició egyik tagja, mikor javában élesztgettük a tót atyafit, egyszer csak felüti szeméit s azt mondja Pistának: Adj egy kis pálinkát pájtás... Fiúk, Pistát tótnak nézte.

Vigan nevettek a fiúk és élcelődtek Pista tót kinézésén.

Megszólal a csengettyű, nyilik az ajtó, jön egy csapat medikus.

— Ejnye, de kutya hideg van odakünn, szól az egyik.

— Ugy-e jobb most meleg szobában lenni, mint a Váci-utcán sétálgatni? Mit fog

gondolni felőled az a kis divatárus leány, kit rendszerint el szoktál kísérni, ha nem jelensz meg a szokott órában?

— Üsse a kő, szól a megszólított, én most innen ki nem mozdulok.

— Hátha megszólal a vészharang, tömeges szerencsétlenséget jelezve, akkor neked is el kell menned.

A telefon éles csengettyűje akadályozá meg a válasz adásban. Az őrsvezető felugrik a beszélgetők csoportjából és a telefonhoz siet.

— Halló! Önkéntes mentőegyesület. Ki beszél ott!

— Halló! 543. számú rendőr. Jelentem, hogy a Nádor-utca 25. sz. házban egy fiatal leány megmérgezte magát. Tessék azonnal jönni.

— Jól van, megyünk rögtön.

Az őrsvezető leteszi a halló csövet s csenget a kocsiának, szolgának, elrendeli, hogy készüljenek el azonnal s azután beszél társaiboz.

— Készüljeteek fiúk, egy mérgezés történt a Nádor-utcában. El ne felejtsetek elvinni a mérég szekrényt (így hívják azon szekrényt, melyben az ellen mérgeket tartják a szükséges használati utasításokkal), mint a multkor is történt.

Erre a szóra, hogy mérgezés és Nádor

utca, rögtön abbahagyta a játékot egy vendég, ki a medikusok csapatjával jött be és buzgón karambolázott. Hosszu, szőke fiu volt, magas homloka, marquirt arcvonással és szürke szeméi elszántságra és kérlelhetlenségre mutattak.

— Feri, szól az őrsvezetőhöz. Szabó ugy sincs itt, engedd meg, hogy én menjek Gyurival az esethez.

— Jó, menjeteek.

Nem csoda, hogy megdöbbsent Nagy Kálmán barátunk mikor meghallotta, hogy a nádor, utcai 25. sz. házban történt a szerencsétlenség. Abban a házban lakott a szép barna Ilona, kinek már régen udvarolgatott s meggyőződve egymás szerelméről megígérték kölcsönösen, hogy csak egymáséi lesznek. Kálmán az utolsó évet végezte s szorgalmas levén, kilátás volt arra, hogy egy év alatt leteszi a szigorlatokat s szerezz valami jó állást s akkor elveszi a hozzá hű maradt Ilonát. A viszony köztük a lehető legbensőbb volt. Kálmán minden szabad idejét Ilonkának töltötte, a szülők beleegyezésével, kik szivesen bizták leányuk sorsát a szolid és jó családból való ifju kezére. Kálmán igen zárkózt kedélyű s e mellett nagyon féltékeny volt, ilyen féltékeny hangulatában rendesen rossz kedvet mutatott, keveset beszélt s ha kérdezték, miért oly rossz kedvű, csak röviden azt felelte: semmi, semmi. A világért nem mondta soha meg bosszusága, vagy haragja okát,

minisztériumuk megteszi a szükségességet, hogy Romániával a kereskedelmi szerződési tárgyalások ismét újra felvétsenek s végre eredményre vezessenek. Mint Bukarestből jelentik, ott örömmel ragadnának meg minden alkalmat, hogy gazdaságilag újra közeledhessenek az osztrák és magyar monarchiához.

Régi panasz, régi hiány.

Kuti Zsigmondtól.

Debreczen aug. 16.

Évről-évre megújul a panasz a középtanodák részéről, hogy az elemi iskolákból a középtanodák első osztályába került növendékek nincsenek kellőleg kiképezve, hogy alapjuk gyöngye, ingatag. A mit tudnak is, az hézagos stb. Ezen anomáliának tulajdonítandó, hogy a középt. első osztályában a megbukott növendékek számaránya nagy.

Az elemi iskolák természetesen tagadják, hogy nekik részük van ezen anomáliában és minden atyafiságról lemondván, a középtanodákat okolják, hogy pl. ott a tanítás nagyon elméleti, hogy nem bocsájtkoznak le a gyermek szellemi feltógásához, a mint azt az elemi iskola teszi, hogy túlterhelik azt a 9-10 éves gyermeket a mely nem képes felemészteni azt a sokféle és nagymérvű tananyagot stb.

Amde azzal, hogy egyik is, másik is mossa a kezét és tagadja a hiba atyaságát nincs még a baj szánálva és a gyermek tényleg veszt egy évet, az atyja pedig fizeti újra a tandíjat, veszi újra a könyvet és — szidja mindkét i-tézetet.

Ha a kellő objectivitással vizsgáljuk a baj kuforrását, úgy se az elemi iskolát, se a középtanodát nem okolhatjuk. Egyik is, a másik is lelkiismeretesen teljesíti a maga kötelességét. — Az elemi iskola nem tekintvén magát a középtanoda előkészítő iskolájának, az életnek nevel, tanít. Igyekszik a gyermekekkel mindazon ismereteket elsajátítani, a melyekre majd az életben szüksége lesz. Onnan van az, hogy az elemi iskolás gyermek sok oly ismerettel jön a középtanodába a melyre ott egyelőre szüksége nincs, de viszont némely tárgyban gyöngye, mert azt oly intensivitással nem tanulta, mivel arra a közönséges életben szüksége nincs.

Amde a fenforgó körülményeket és helyi

viszonyokat mindenkor kell méltatni és figyelembe venni. Így város helyen, különösen nagyobb városban, a hol az elemi iskolás tanulók nagyobb része 50-80% középtanodába megy, ott okvetlen szükséges, hogy az elemi iskola figyelembe vegye a középtanoda tantervét és azzal tisztába jöjjön, mert ez által magát, a szülőket és a gyermekeket sok bajtól, sok kellemetlenségtől és — anyagi veszteségtől fogja megkímélni. Szóval város helyen, a hol az említett viszony fennáll, szükséges, hogy az elemi iskola — különösen fiú-növendékeit, a középtanodák első osztálya számára előkészítse, a mi csak úgy lehetséges, ha figyelembe veszi a középt. első osztályának tantervét. Igaz, hogy nagyobb városokban többféle középtanoda lévén, azok tantervei is eltérnek, de ezen csekély eltérés, a mi az első osztályban mutatkozik, nem képezhet alteratiót. A nyelvtan, számtan és földrajz majdnem mindenütt egy és ugyanaz. És épen ezen három tantárgy az, a melyekkel a növendék nehezen tud megbirkózni a középt. első osztályában.

Régi baj továbbá, — specialiter itt Debreczen, — hogy az elemi iskolákban nincs meg az egyöntetűség. A hány a felekezet, annyiféle a tanterv és annyiféle a módszer. És habár „minden ut Róma felé vezet,” de ha azon különböző elemi iskolákban, különböző módszerek és különböző tantervek szerint tanított gyermekek a középtanodákba jutnak, csak meggyűl a baja egy a gyermeknek, mint a professornak és elvégre is — a gyermek — illetve a szülők vallják kárát.

Ezen a bajon, illetve hiányon csak az „Általános megyei tanító egyesület” tudna segíteni. Ez képezne összekötő kapcsolatot a különböző felekezeti tanító és iskolák közt, melyek eddig és most egészen elszigetelve állanak egymástól és mindegyik „statust képez a statumban.”

Hisz a felekezeti szellem nem képezhet gátat arra nézve, hogy a tantárgyak tanításában egyöntetűség ne legyen. Ezen egyöntetűség hiányát maguk az elemi iskolák is érzik minden lépten-nyomon. A költözködés egyik városrészről a másikba oly nagy városban ugyszólván állandó. És vajmi gyakran történik, hogy a szülők évközben is kénytelenek iskolát változtatni, és itt mutatkozik már az említett anomália.

De érzik az összekötő kapocs hiányát maguk a tanítók is, a mi különösen Hajdu megyében páratlan, mert minden megyének megvan az általános tanító egyesülete, csak itt nincs. Itt valóságos kínai fal emelkedik az egyes felekezetek tanítói

közt. Mintha nem minden felekezet tanítói úgy is ugyanazon cél felé törekednének: tanítani, nevelni a jövőbeli nemzedéket, istenfélelemre, hazafiságra, hogy hasznos és jóra való polgárai legyenek a hazának.

Az eszmecserében, a vélemények harcában tisztulnak az eszmék, az elvek. A mit az egyik a másiknál üdvösnek, hasznosnak tapasztalt, az szívesen acceptálja és meghonosítja a maga iskolájában. De ha az „egyik” és a „másik” közt áthághatlan gát van, úgy bizony chinai állapotok fejlődnek, melyeknek végeredménye a maradiság!

Reményünk van azonban, hogy új kir. tanfelügyelőnk, a ki már eddig is üdvös működésének és ügybuzgóságának oly sok fényes jelét adta „az általános tanító egyesületet” is életbe fogja léptetni.

Kuti Zsigmond.

A kolera gyógykezelése.

Az osztrák belügyminisztérium felszólítására Nothnagel és Kahler, bécsi egyetemi tanárok egy kis utasítást dolgoztak ki a kolera gyógykezelését illetően. Ez az utasítás az „Österr. Sanitätswesen” legújabb számának mellékletén jelent meg s tartalmából — a Magyar Ujság nyomán — közöljük a következőket:

A kolera megbetegedés: tulajdonképen okozója a Koch-féle kómmabacillus, mely a legtöbb esetben a szájon keresztül jut a gyomorba és belekbe. A bacillus a beteg testből a váladékok útján távozik s képes a szervezetben hosszú időn át megtartani élet és ragályozó képességét.

Ebből önként következik, hogy miként védekezhetnek az egyesek a koleraellen; a védekezési rendszabályok ezekben foglalhatók össze: A kolera betegnek bármely válladéknak érintése kerülendő.

A kezeket kolera járvány idején, evés vagy ivás előtt fertőtleníteni kell.

Ivásra és házi czélokra csakis forralt vizet használandó.

A gyomorműködés legcsekélyebb zavarásától — akár szellemi és testi megerőltetés, lelki felindulás, emészthetetlen vagy szokatlan tápszerek, túlsok evés, túlsok alkohol által — nagyon óvakodni kell.

Könnyű emésztési bajoknál ajánlatos az étkezés után sósavat használni (8-10 cseppet egy pohár forralt vízben).

Rendkívül kerüljünk minden alkalmat, a hol meghűlhethetünk.

Minden kolera járvány alkalmával e diar-

büszkesége tiltotta, hogy tudják azt, hogy ő valakire féltékeny.

Már egy hét óta feltűnt Ilonkának, hogy a különben beszédes Kálmán rendkívül szótlan és mogorva. Nem merete kérdezni a harag okát, de gondolta, hogy a féltékenység játssza itt a főszerepet. A beszélgetés közben véletlenül elejté:

— Holnap megint elmegyek Mariskához.

— Hiszen csak tegnap voltál ott, szólt az anya.

— Hja, szólt Kálmán irónikusán, a kissasszony előtt ez végtelen sok idő; mióta Mariska unokatestvére, az a csinos mérnök ott van látogatásban, nagyon megszapordtak a vizitek.

A mamát épen akkor kihívták s a fiatalok egyedül maradtak.

— Hát nem szabad nekem elmennem Mariskához, ki legjobb barátnőm, csak azért, mert ott van az unokatestvére.

— Látogatás és látogatás között nagy különbség van. Azelőtt elment oda egy héten egyszer, most pedig majdnem minden nap.

— Meg van annak is az oka.

— Tudom, még pedig élő oka.

Kis szünet állt be. Ilonka nem emelte volna fel világot sem fejét a kézimunkáról és Kálmán, ki nagy léptekkel járt fel s alá a szobában, nem láthatta, hogy szavai milyen hatást gyakoroltak a leányra.

— Láttam, a multkor is haza kísérte.

— Látja Kálmán, milyen igazságtalan maga, ebből is szemrehányást csinál. Mondhat-

nám ugyan, hazakisért, mert már beesteledett, s a szobaleány nem jött el értem, én már haza akartam menni, — mint udvarias ember, nem hagyhatott kíséret nélkül, de nem teszem. Hazakisért mert ő akart, s én megengedtem. Hát így bízok bennem, érdemes oly nagy dolgot csinálni abból, hogy egy fiatal ember hazakisért? Mert most gyakrabban megyek Mariskához, s véletlenül ott van az a fiatal ember, hát abból azt köv tkeztetik, hogy a gyakrabbi látogatások oka épen ő? Ha szeret engem, biznia is kell bennem, mert szeretni nem lehet oly egyént, ki nem méltó bizalmunkra.

A mama belépése véget vetett a vitaközlésnek.

Kálmán még ott maradt néhány perczig, néhány közönyös szót váltott a mamával, s aztán eltávozott. Ilona kikísérte s az ajtónál, mikor már elváltak, visszafordulva kérde:

— Kételkedik még?

Kálmán nem szólt semmit, anélkül hogy újból megszorította volna a leány kezét, mint ez szokása volt, mogorván távozott.

Másnap meghallotta, hogy Ilonka meglátogatta ismét barátnéját. Eddig soha sem szólt semmit, most először árulta el féltékenysége okát, s a leány, a helyett, hogy megszüntetné iparkodni ezt az okot, maga viselkedésével még növeli. Megalázta magát, beismerte, hogy féltékeny s mindhiába. Elkeseredésében egy hétig nem ment oda, Ilona viszküldött neki egy könyvet, melyet bizonyosan nem olvasott ki oly rövid idő alatt, s kért másikat, bizonyára azon hitben hogy ő maga viszi

el a könyvet. Nem tette, elküldte a kért könyvet, de nem ment el.

A mentő kocsit előállott. Kálmán s orongó szívvel szállt le. Az uton az a gondolata kizozta folyton, hátha Ilonáknál történt a szerencsétlenség. Eszébe jutott, hogy Ilona heves, hirtelen természetű s egy gyenge pillanatban képes elkövetni olyasmit, mit jóvátenni többé nem lehet, hogy tisztességét mennyire sértette magaviselete, az a megmagyarázhatatlan mellőzés és elhanyagolás.

A házmester kedélyesen beszélgetett a hentes boltbeli legénygyel, amidőn nagy robajjal és csengetéssel megérkezett a mentőkocsi. Kálmán felrántja az ajtót, kiugrik a kocsiból.

— Hol történt a szerencsétlenség házmester ur?

— II. emelet 15. szám alatt, de azt hiszem...

Be sem várva a további értesítést, dobogó szívvel rohant fel Ilonáék lakására. Az előszoba ajtaja tárva nyitva, berohan a szobába nincs senki. Epen ismét vissza akar térni, midőn egyszerre Ilona áll előtte.

— Ejnye, de jó hogy itt van Kálmán, s képzelje a szobalányunk gyufaoidatot ivott s most nagy görcsök közt fekszik a cselédszobában.

Ez alatt megérkezett a másik mentő is, követe a szolga által, ki az ellenmérgek szekrényét vitte fel. Gyorsan beadták a szenvedő leánynak a szükséges ellenszert, megadták a

rheákat úgy kell kezelni, mint kolerahasmenést. Gyógyszerül szolgálnak a cersav klystirok és opium készítmények; mellesleg jó vörös bor vagy cognac, rum és arac nyújtandó forralt vízben. Ha a kolera roham kifejezetten lép fel, az orvos tanninoldatot rendel a belekbe beönteni.

A kolera betegség kifejlődésében a legveszedelmesebb az u. n. Stadium asphycticum t. i. az az állapot, mikor a vér megsűrűsödése folytán a lépés akadályoztatik s az életveszély közvetlenül forog fenn. Az orvos ez ellen bőr alá fecskendezéseket rendel. A befecskendezésre szolgáló folyadék következőleg készül:

Két liter lepárolt és sterilizált vízben 6 gramm Natrium carbonicumot és 8 gramm Natrium chloratumot oldunk fel s az oldatot 40° C. melegben tartjuk. Súlyos esetekben a bőr alá fecskendezést valószínűleg ismételni kell majd; ez rövid időközökben történik, csakhogy minden alkalommal más-más beszúrási helyen. A hatás abban nyilvánul, hogy az érlökés ismét kitapintható, a vizeletkiválás újra beáll s a beteg subjectív érzülete javul. E hatás néha már az első, de többnyire csak a második és harmadik befecskendezés után lép fel. Sajnos azonban — csak mulékony. Ily esetben u. n. physiologiai konyhasót fecskendünk be a vizelekbe, vagy pedig a következő oldatot: Aquae destill 1000. Natrii chlorat. 5. Natrii sulfur 10.

Magától értetődik, hogy e mellett az addig alkalmazott tüneti eljárást is folytatni kell. Belsőleg jégdarabkákat, jégpezsogót, nehéz borokat (10—20 csepp aetherrel) tehát cognakkal s kámfor-olajjal való bőr alá fecskendezéseket adunk. Továbbá meleg fürdőket, nagyon erőyes és hosszantartó dörzsöléseket (szeszcsomagokkal vagy jégvizbe mártott compresszekkel) és a végtagok folytonos melegítését kell elrendelni. Nagyon fájdalmas izom-görcsöknel morphiumbefecskendezés ajánlatos.

A valódi erény.

(Az asszonyok pszichológiájához.)

Oh uraim!

Ne beszéljenek nekem arról, hogy önök nem hisznek az erényben! Hogy fikciónak tartják, s mosolyogva hallgatják a meséket, amelyek arról szólnak, hogy létezik valódi erény, s vannak még asszonyok. A kik szigoruan veszik kötelességeiket, híven megtartják esküjüket, s nem térnek e ia tisztesség utjáról soha!

szükséges utasításokat s avval eltávoztak a mentő-egylet funkcionáriusai — Kálmán nélkül. Ő is távozni akart ugyan a többiekkel, de a mama visszatartotta.

— Jöjjön csak Kálmán, hadd gratuláljunk meg magát, hiszen Kálmán napja van ma. — Nézze csak, milyen meglepetés vár magára?

Kálmán öröme't arccal lép be a szobába, Ilona egy kis csomagot nyomott a kezébe, melyből egy igen szép kézimunka került napfényre.

— Látod mama, mondtam, hogy eljön Kálmán, tudtam előre, azért nem küldtem el a lakására.

Kálmán előtt világos lett minden. Azért járt oly gyakran Mariskához, mert együtt csinálták számára a meglepetést. Hogy ő ne tudhasson semmit a dologról, azért nem készítette odahaza.

Bünbánó arccal közeledett most Ilona felé.

— Kételkedik még? szolt incselkedve a leány.

— Ön angyal; kiáltott fel lelkesedve a Kálmán, egész életem nem lesz elégséges arra, hogy irántami jószágát méltóan viszonozzam. Bocsásson meg, hogy kételkedni mertem önben, s nem úgy viseltem magam, mint ezt ön megérdemelte volna.

A leány mosolygó két szeme minden szónál világosabban mondta, hogy kész a bocsánat.

Deák Zsigmond.

Ne beszéljenek nekem arról!

Való igaz, hogy idealista voltam mindig, s hogy több ragyogó színűt láttam az életben, mint mások, a kik a köznapiság szemüvegével bámulnak bele a világba.

Hanem úgy hiszem ahoz, hogy az ember az erényben higgyen, nem kell idealizmus. Csak tisztán kell látni és lépten nyomon találni az ember asszonyokat, akik inkább angyalok, mint földi lények, a kik ragyognak, tündökölnék: a kiket vakító fény övez körül, mely megvilágítja egész környezetüket szóval: találni asszonyokat, a kiket tetőtől talpig az erény fenséges palástja takar be, a kik magasztosak és imádsárra méltók.

Ha önök Edithet ismernék, ezt a takaros, kívánatos kisasszonykát, minő másként beszél-nének akkor! Ha látnák minő ragaszkodással van vén férjéhez! Minő tisztelettel, gyengédséggel veszi őt körül! S minő rettentő gonddal és skrupulozitással vigyáz minden lépésére, nehogy a rossz nyelveknek még csak a legkevesebb tápjuk is legyen a pletykára!

Oh, uraim! Mióta én Edithet ismerem, hallottam őt az erényről elmélkedni, — azóta van csak helyes fogalmam a — valódi erényről!

Edith férje egy ízben valahol a vidéken utazgatott. Hivatalos küldetésben járt, nem volt kilátás rá, hogy egyhamar visszatérjen. Ugy hiszem valami nagy birtokot mért fel, mert mérnök volt.

Szóval távol volt, s Edithre nem ügyelt fel senki.

Az az, hogy ő maga legjobban ügyelt magára, s nyakig beburkolozott az erény palástjába.

Hanem persze egynemely makacs kételkedő roppantul reménykedni kezdett, mikor Edith férjének távolléte nyilvánvalóvá lett.

Azok, a kik az erényt csak piktus masz-kulusznak tartják, s azt hiszik, hogy csak az az asszony nem bukik el, a kinek — nincs alkalma rá.

Ezek közé tartozott Ficsi ur is, a ki tán még soha sem talált ellenállásra az asszonyoknál, a ki pompásan ki tudott lesni minden alkalmat, s a kinek lehető legselejtesebb fogalmi voltak az erényről.

Es ez a jó ur egy napon minden előzetes bejelentés és hivatás nélkül egyszerre csak megjelent Edithnél.

Az asszonyka budoárjában ült, vékonyka, sok helyen nyitott pongyolában, s roppant zavarba jött a kopogtatás hallatára.

Alig volt ideje kissé rendbe szedni magát, s elrejtteni a szobában egyet-mást, midőn már megnyitott az ajtó s berontott azon Ficsi ur, egy ellentállhatatlan pepita nadrágban s hódító mosolyal az ajkán.

No, hanem ez a jó ur megjárta!

Fél perc mu va már megfagyott ajkán a mosoly.

Edith összeránczolt homlokkal fogadta és szemei villámokat szórtak, s kezeckéit sem engedte megcsókolni.

E helyett hidegen, komoran szolt hozzá: — Kíván valamit, uram.

Ficsi urat zavarba hozta a kérdés. Mit feleljen erre? Legjobb lesz gondolta, hogy kitérőleg felel, azzal a szóval, a mivel már annyi csatát nyert meg, s melyet az asszonyok olyan öröme't hallana.

Ezt felelte tehát:

— Szeretem! — térdre borult.

Az asszonyka azonban felugrott, mint a kit egy vipera csipett meg. Maga elé terjesztett karjaival olyan volt, mint egy haragvó istennő.

Ajkai remegtek a felindulástól, a midőn beszélni kezdett:

— Nem tudom, uram, hogy ki bátorította önt fel arra, hogy engem akkor, mikor férjem nincs hon, megrohanjon és megsértse. Nem tudom minő vakmerőség szállta meg önt, hogy így merjen hozzám beszélni... Bátorítottam én valaha önt...? Mosolyogtam, kacsintottam csak valaha is önre? Azt hiszi tán, hogy én is ama nők közé tartozom, a kikkel önnek olyan sok dolga van? A kikben sem erény, sem

tisztesség, sem becsület, sem hitestársi ragaszkodás nincs? Ah! ön ez egyszer nagyon megtévedt! En ismerem kötelességemet, s nem térek le az az erény utjáról soha...! Én szeretem férjemet, s nincs szükségem léha udvarlókra, a kiktől irtózom! Ha ön eddig még nem találta fel az erényt, lelje fel azt most — ben-nem! Tudja meg, hogy nem minden nő egyforma...! Tanuljon ebből az esetből, gondolkodjék rajta és most, kérem, — távozzék...!

Ah, uraim, mikor én ezt az ablakfüggönyök mögött, — a hova ficsi ur elől hirtelen el kellett rejőznom, (nehogy meglásson), — láttam és hallottam, a mikor megcsodálhattam Edith királynői természetét és Ficsi ur elkeseredett ábrázatát, — hirtelen roppant tisztelet fogott el a valódi erény iránt, s ez idő óta szentül meg vagyok róla győződve, hogy ez valóban létezik. —cs.

Tanúgy.

Iskolai év megnyitás az ev. ref. elemi iskolákban.

A debreczeni ev. ref. egyház utcai elemi iskoláiban a tankötelesek beírása f. hó 29 napján kezdetik meg.

Felhivataknak azért az érdekelt szülék, hogy 6 évet betöltött fiu- és leánygyermeküket a hozzájuk legközelebb eső iskolába feladni igyekezzenek annyival inkább, mert már szeptember hó első napjától kezdve csak az iskolaszék elnökének engedélye folytán adhatják fel gyermekeiket iskolába; a kötelességeiket mulasztó szülék pedig a törvény értelmében a tek. kafiitányi hivatal által fognak tanköteles gyermekeiknek iskolába feladására kényszerítettetni, a mi csak kellemetlenséget jár.

Ugyancsak aug. 20-án a már iskolába járt de életidejük 12-ik évét még be nem töltött tanulók is kötelek iskolába felmenni, hogy a felsőbb osztályokba átvitessenek, és a rendszáres tanulást szept. 1-ső napján tovább folytat-hassák.

Az ismétli iskolákban a tanítás szept. 4-én fog megkezdetni, és ezen ismétli iskolákba csak is az étidéjük 12 évét már betöltött tankötelesek tételnek át, mert a z on tanuló k, kik életidejük 12 évét az iskolai évfolyama alatt töltik be az egész iskolai éven át a mindennapi iskolába kötelesek járni.

Felhasználom egyszersmind az alkalmat, hogy azon t. cz. szüléknek, kik leányaiknak magasabb kiképeztetést óhajtanak biztosítani, becses figyelmüket felhívjam az egyházunk által fentartott leánynevelőintézet négy osztályu elemi iskolájára, hova leszállított tandij fizetése mellett nyugodtan feladhatják leányaikat, a mi rájuk nézve előnyös leend már csak azért is, hogy ezen osztályokban a női kézi munka, rajz és német nyelv gyakorlatilag tanittatik, és így ezen osztályok végzése után sokkal biztosabban és könnyebben léphetnek át a felsőbb leányiskolába.

Debreczen 1892. aug. 15.

Némethy Lajos

ev. ref. iskolaszék elnöke.

— Beiratás a főreáliskolába. A debreczeni főreáliskolában a főlvetel és beiratás következő időben történik: Augusztus hó 29. 30. és 31 napjain javító vizsgálatok tartatnak. — Szeptember 1. 2. 3. napjain főlvetelnél az ujonnan jött tanulók szüleiknek vagy ezek helyetteseinek kíséretében tartoznak megjelenni. A főlvetelhez szükséges a következő okmányok előmutatása: 1. az előbbi évről szóló iskolai bizonyítvány. 2. születési bizonyítvány (keresztlevel). 3. Védhimlővel való újra oltásról szóló orvosi bizonyítvány.

A felvételnél fizetendő díjak: A beírás alkalmával fizetni kell 3 frt. 75 krt. (felvételi díj, könyvtárdij, értesítő díja). — Egész évi tandij 18 frt, melynek első fele a beiratáskor fizetendő. A beírás alkalmával tehát összesen 12 frt. 75 krt kell fizetni. Az izraelita vallásu

tanulók ezen díjakon kívül még 4 fítot fizetnek a vallásitanításért egy egész évre. Szegénysorsu és jó tanulók tandíjmentességért folyamodhatnak szept. 10-ikéig. Ehez szükséges a hatósági szegénységi bizonyítvány.

Mindentéle iskolai dolgról szívesen ad előleges felvilágosítást a főreáliskola igazgatósága Széchényi utcán levő iskolai helyiségében.

Ertesítés az ev. ref. egyház nevelő intézetében a varró osztálynak az 1892/3 iskolai évben fentartásáról.

A debreczeni ev. ref. egyház midőn 10 évvel ezelőtt VIII. osztályú leány nevelő intézetével kapcsolatosan a varró osztályt megnyitotta, alkalmat kívánt szolgáltatni általában városunk lakosainak, de különösen ezen tanítványok növendékeinek arra, hogy a női kézi munka legszükségesebb vagy legkedveltebb fajaiban sikeres oktatást nyerhessenek.

Ha a felsőbb leányiskola hatodik osztálya is megnyitottatik, akkor a varró osztályra nincs többé szükség, mert a VI-dik osztály tananyaga mindazt felöleli, ami a varró osztályban tanítottatik.

De minthogy a felsőbb leányiskola VI-dik osztálya csak 1893/4-dik iskolai év kezdetével nyitottatik meg: az egyh. presb. közgyűlésének 192-dik számú végzése szerint még a közeledő 1892/3 iskolai évben a varró osztály azon esetre, ha legalább husz növendék jelentkezik, fentartja a következő módosításokkal:

1. A varró iskolában a délelőtti órákban 9—12-ig naponta 3 órán s így egyhéten 18 órán nyújtatik oktatás. Naponta 3 órán adott szakzerű utasítás alapján a serdülő leányok otthon egész nap dolgozhatnak magukban is.

2. Tandíj egy egész évre 15 frt. dologi kiadásokra 2 frt. Ebből 8 frt a beiratás alkalmával, 7 frt február első napjaiban fizetendő.

Beiratásra jelentkezhetnek aug. hó 20-tól, Szept. 10-ig a leánynevelő intézetben az igazgatónál délelőtt 10—12-ig délután 4—6 óráig, vallás különbség nélkül oly leányok, kik a mindennapi iskolába járás kötelezettsége alól felmentettek. z igazgatóság.

Napi hírek.

Tájékoztató.

A királyi táblán hivatalos órák a segéd és közlő hivatalokban d. e. 8—12, d. u. 2—5 óráig tartanak. — Az igtató, kincés hivatal és az irattár a felelőnek felvilágosításokat ad hétköznapokon d. e. 9—11, d. u. 3—4 óra közt; vasárnapokon és ünnepnapokon d. e. 10—11 óra közt.

Nyilvános olvasóterem a kollégiumban nyitva van hétfőn, szombán, szombaton d. u. 3—6-ig.

Anyakönyvtár a kollégiumban a közönségnek nyitva pénteken délelőtt 11-től 12-ig.

Muzeum a kollégiumban nyitva van vasárnapoként, d. e. 10-től 12-ig.

Aug. 23. Egyházközségi közgyűlés. A m. kir. meteorológiai intézet időjelzése a debreczeni távírda hivatalnál aug. 16-án: változás nem várható.

— **Ő Felsője a király születésének folyó 1892. évi augusztus 18-ára eső évfordulati napján a debreczeni autonorthodox izraelita hitközség imaházában reggeli 7 órakor ünnepélyes hálaadó istentisztelet tartatik.**

— **Meghívás.** A debreczeni ev. ref. egyház tanácstermében 1892-ik évi aug. hó 18-ik napján d. u. 3 órakor iskolaszéki ülés tartatik. Tárgy: elnöki előterjesztés az 1891/2. isk. évről; az ispotályi leánytanítónői állomásra beérkezett pályázatok megbírálása s néhány fontos iskolai ügy e intézése. A pontos megjelenés kéretik.

— **A nőegylet árváinak szaporodása.** A debreczeni jótékony nőegylet tágas új árvaházában kényelmesen elfér 30 árva lány és még elemi iskolának is marad tanterem. Ez idő szerint 16—18 árva élvezi a buzgó nőegylet jótékonyágát. De a választmány tegnapi ülésén elhatározta, hogy még tíz árvaleányt gondjai alá vesz. A terv az, hogy a város által segédeltetett árvákkal töltik meg az árvaház üres helyeit. A város az általa kezelt protestans árva-

tartó apból, melynek tőkéje megközelíti a 300 ezer forintot, évente átlag 480—500 árvagyermeket segélyez 10—20 frttal. Ezek az árvák ezért a pénzért rokonoknál vagy idegeneknél találnak menhelyet; de igen sokan közülök nélkülözni kénytelenek az odaadó testi és szellemi nevelést, a szeretetteljes gondozást. A nőegylet tehát a városhoz fordul azzal az ajánlattal, hogy árvaházában tíz árvaleányt méltányos díjazás mellett fölfogad. Ha a város — amiben nem kételkedhetünk, mert az eszmét örömmel fogadta Simonffy Imre polgármester is — ezen ajánlatot elfogadja, kettős cél lesz elérve. A város közvetett segedelemben részesíti a legszebb emberbaráti feladatra vállalkozott nőegyletet; és ugyanezkor tökéletesen megbízható kezekbe adja tíz árvának a gondozását.

— **Honvéd tartalékosok bevonulása.** A debreczeni honvéd csapatok létszáma a múlt napokban csaknem csapattal ezerral szaporodott. Aug. 13-án honvédhuszár tartalékosok vonultak be, akik közül 200-at a Piacz-Hatvanutcai város részén szállásoltak el. — A huszárok 20 napig maradnak városunkban. Tegnap pedig 1000 gyalog-honvéd vonult be a 3. gyalogezredhez; ezeknek nagy részét a barakban és a kaszárnyákban, kisebbik részével 200 legénygyalogsággal, a Homok és Nyil utcák magánházaiban örvendettették meg. A honvéd gyalogság aug. 26-án vonult el az Ermellékre tartandó hadgyakorlatra. Szept. 14-én a honvédek ismét visszajönnek és két nap mulva szabadságotatnak.

— **A debreczeni nőegylet tanítónője.** A debreczeni jótékony nőegylet választmánya Veresné Szathmáry Teréz elnöke alatt tegnap választotta meg árvaházában megnyitandó elemi iskola tanítónőjét. Ezen egész ellátással és évi 300 frttal díjazott állomásra 15 pályázó jelentkezett. Egyhangulag Székely Melinda kisasszonyt, a kézdi-vásárhelyi ev. ref. lelkész leányát, egy jeles bizonyítványokat előmutató okleveles tanítónőt választották meg, aki neveltetését a mintaszerű Erzsébet leányárvaházban nyerte s legutóbb a kézdi-vásárhelyi községi elemi iskolában működött. — Megválasztása már csak azért is nyereségnek tekinthető, amennyiben az Erzsébet árvaházban szerzett tapasztalatai érvényesíthetők lesznek a debreczeni nőegylet árvaházában is. Együttállapította a választmány a bejáró leány növendékek tandíját is, havi egy forintban; igazolt szegénység esetén a tandíj leszállítható 50 krra.

— **A dinnyehaj és a rendőrség.** Óhajtanók, hogy e kettő összefüggésben lenne egymással, de nem lehet, mert a rendőrség a dinnyehajokról mit sem akar tudni, legfeljebb akkor, ha majd egy-egy rendőrtisztnek is kitörök benne a lába. Mert a piaczon is szanaszét hevernek a járdán a dinnyehajak s az emberiség ama része, melynek másról is kell gondolkoznia, mint arról, hogy kitörök-e a lábát vagy sem, könnyen szerencsétlenül járhat. De maga a köztisztaság is megkivánná a dinnyehajak eltakarítását. A rendőrség majdnem 1000 köztisztasági kihágást konstatált Debreczenben. Hát önmagát nem leletezi meg az utcák miatt?

— **Bámulatos hangulat.** Az egyik vendéglőben jókedvűen vacsorázott egy nagyobb társaság. A sarokasztalnál cigányok muzsikáltak s váltakozó sorrendben, hol magyar nótákat, hol keringőket huztak. Az egyik keringő után a társaság egy tagja nagyot sóhajtott:

— Nagyon elszomorít a cigányzene, bánatos hangulatot kelt bennem.

A társaság csodálkozva nézett a beszélőre, aki világleletében sohase volt a hangulatok rabja hanem csakis a tözsdeártolyamok iránt érdeklődött. Az egyik vacsoráns meg is mondta ezt neki, s hozzá tette, hogy ha még valami szomorú hangzó után sohajtott volna hagyján lenne, de hogy azon a kopottas keringőn bánkódják, teljesen érthetetlen.

— Dehogy érthetetlen, nézz csak oda a primásra, s megtudod, hogy miért kelt bennem a cigányzene bánatos hangulatot.

— Odanézték, s azt látták, hogy a primás tányért fogott és — tányérozni indult.

— **A mostani vásár** olyan óriási forgalmat mutat fel emberekben, minő már régen nem volt. Emelkedett is a város felett olyan

óriási porfelhő, hogy téli ködnek is beillett volna, melyen keresztül csakugy pislogtak a gázlámpák. A vasuti közlekedés iszonyu volt, az állomás épület napokon át úgy nézett ki, mint ha ostromolnák s a harmadosztályu utasokat marha kocsikon tudták csak elszállítani és még így is nagyon sokan lemaradtak a vonatokról. Volt eset, hogy már jegyeket sem adtak ki. Az állatvásár forgalmáról és áráiról, amelyek legfontosabb részét képezik a debreczeni vásároknak, a vásárbiroság még nem bocsátott, hiteles adatokat rendelkezésünkre kivéve a juh-és sertés vásárt. A juhvásárra felhajtottak 120 ezer dbot; eladtak 23219 dbot. Az ürüt páronként 11—13, a birkát 5.50, anyajuhot 3—10, a kost 18 frttal fizették. — A sertés vásárban felhajtás 45000 db. eladás 22618 db. Sovány sertés árak páronként egy évesig 15—20 frt, másfélévesig 20—30 frt két évesig 45—60 frt. Hízott sertés kilogrammja 40—46 kr. Az üzletirányzat lanyha. Sikerültebbnek mondják a ló és a szarvasmarha vásárt. Jó minőségű jószágok keresettek voltak és ezeket tisztességes áron vásárolták.

— **A király születése napján.** A császári és Apostoli kir. Felsője legmagasab születésének 1892 évi augusztus hó 18-ikára eső évfordulati napján délelőtti 10 órakor a Szt. Anna utczai izr. templomban tartandó ünnepélyes isteni tiszteletre a közönséget hazafias tisztelettel meghívja az izr. hitközség előljárósága.

— **Földes multjából** Földes, Hajdumegyében, régi nemes község, ahol még ma is csaknem minden család házában mester-gerendája fölött kegyelettel őrzik a sárgult családi iratokat ármalisokat a szintén családi ereklyéket képező Károli bibliák mellett, amelyeknek első lapja rendszeren a nemzetség geneológiáját tartalmazza. — E szabad nemes község multjára vonatkozó zálog-szerződés jutott közelébb az aradi Kölcsei-egyesület birtokába, Boros-Sebesről. E zálog-szerződésből következtetni lehet, hogy a Földeshez tartozó Szent Miklós nevű pusztá kevéssel 1699 előtt még megült falu volt s valószínűleg a Debreczen környéki falvakkal együtt Szejdi pasa dulta fel. Ez a pusztulás „tatár járás“ név alatt él a földesiek emlékében. — A zálog-szerződés szövege a következő:

Anno 1699—9 Aprilis.

En hajdan M.-Sz.-Miklóson,* mostan pedig Földesen** lakó Tiszai Miklós adom tudtára mindeneknek az kiknek illik ezen levelemnek rendiben, hogy én szabad akaratom szerint, az felül megirt M. szent Miklósi Ház Telekemet adtam zálogba. Földeseu lakó Kurta Mihály uramnak, mint igaz nemes jószágomat ilyen Contractus alatt hogy tizenhat darab földével szántó és kaszáló réteivel szabadossan birhassa valamelyeket szeret (?), három esztendőknél elforgása alatt; sőt pedig ha az három esztendő el telnének is és akkor vetése találna benne lenni is, az vetést minden hátra maradás nélkül kilenczed vagy dzsma nélkül szabadossan feltakaríthassa senki ellene nem mondván, hogy ha ki akarnán váltani, mások pedig én körülöttem azon jószágot, melyet Kurta Mihály uramnak 38. magyar forintokban zálogosítottam sem vér, sem véren kívül való ki ne válthassa, melynek nagyobb bizonyására adom ezen kezemirásával megerősített pecsétes levelemet ilyen becsületes személyek előtt.

Chirographia Nicolai Tiszai

Ugymint: Földesi Fő Biró.

(P. H.) Boldog Ábrahám A pecséten egy bárány. Gálos Péter Kőrirta rongált, ennyi Váry András kivihető „Pecset 1671 (?)“ eskütt uraimék előtt.

Per juratum notarium mp.

Kivül írva: Literae pignoralis Michaelis Kurta supra possessionem Nicolai Tiszai in M. Sz. Miklós 38 florinis ungaricolibus oppignoratam scriptae.

— **A házipénztár jövő évi költségvetése** Szabó József főszámvévo már hozzáfogott a város 1893. évi költségvetésének összeállításához. — A bevételek és kiadások a rendes költségvetésben előreláthatólag nagyon közel fogják érni az egy milliót (sőt koronákban beszélve) a két milliót. — A nagy kölcsön törlesztésére,

mivel újabb összegeket kell a jövő évben leszámoltatni középítkezések költségeire, szép summat lesz kénytelen a költségvetésbe beilleszteni a főszámvevő ur. De ezzel szemben tekintélyes jövedelem emelkedések várhatók, pl. épületek (kaszárnyák) hasznóbéréiből). — Erősen meglesz terhelve a rendkívüli budget, ha a főszámvevő és az ő javaslata alapján a közgyűlés figyelembe veszi a városhoz intézett segélykérvényeket: tornaegylettől, zenedétől; — és ha az igazságügyi miniszter belemegy a törvényszéki palota építésébe a város által tett ajánlat értelmében. — Az a körülmény, hogy regále-jogra vonatkozólag a kincstárral kötött hasznóbériszerződése ez év végén lejár, a fogyasztási adók bérletére nézve 1894. végeig megkötött szerződés hatályát pedig az italmérsi jövedék iránt közelebb alkotott 1892. évi XV. tcz. a folyó év végével megszüntette, és így új egyezségnek van helye, — a rendes költségvetésre nem bír befolyással, miután mindakettő rendkívüli budgetben szokott nálunk szerepelni.

— **Elhalasztott közgyűlés.** Az országos állatorvosi egyesület debreczeni fiókjának aug. 14-dikére hirdetett közgyűlése, mivel a tagok határozatképes számmal nem jelentek meg, nem volt megtartható. Újabb közgyűlés idejéről a debreczeni nagy vásár vasárnapja tüzetett ki.

— **Kaszálók rendezése.** Az erdősegeken fekvő polgári kaszálók határainak kijelölését és térképezését a Guuton folytatják egy tegnapi hozott tanácsai végzés értelmében.

— **Védhiműoltás.** Dr. K. Szalay Béla orvosudor, lakásán (Czegléd-utca 2594. Patayház) naponta délutáni 3 órától kezdve vádliműoltást eszközöl, amire a szülők figyelmét felhívjuk.

— **A másik leányom.** Egy anyóka sirdogált tegnap a rendőrségnél. Sirt a leánya miatt a ki harmadnap óta ül már a tömlőcsebe, valami kis hibáért.

— Pedig áldott jó teremtés. A galambnál is szelidebb.

— Miért toloncolták el három izben?

— Nagyon jó gyermek az kérem. Én tudom csak.

— Lopott is néhányszor.

— De ha maguk tudnák, milyen jó . . .

— Ott az arczképe a falon, az elvetemült nők közt.

— Nem lehet az . . .

— Nézze sorba az arczképeket.

— Nézem, de nem látom ott az én leányomat.]

A rendőr odanyújt egy arczképet.

— Nézze meg ezt . . .

— Ez? Ez a másik leányom!

— **Hírek Szoboszióról.** — Dr. Varga Géza a megyei főorvos augusztus 9-én megjelent városunkban a közegészségügyi, különösen a cholera elleni óvintézkedése feletti ellenőrzési szemle megtartása céljából. Felülvizsgálta az összes óvintézkedéseket, s azokat tökéletesen rendben találta. Megvizsgálta a város különböző részeit, különösen a sárállást és Török dombot, s ezen helyekre vonatkozólag az óvintézkedések legszigorubb végrehajtását rendelte el, s ha ennek nem lenne meg a kellő eredménye, a sárállás kisajátítását s az ottani lakosok kiköltöztetését hozta javaslatba. — Öngyilkosság. Varga Márton helybéli lakos 19 éves fia öngyilkossági kísérletet követett el. A szerencsétlen fiatal ember élet és halál között lebeg. — **Török vőtanítók.** Kis György és Szabó Gyula népiszkolai tanítók az elemi iskola III-ik és IV-ik osztálya számára földrajzi kézikönyvet szerkesztettek és adtak ki. Üdvözljük derék törekvő tanítóinkat.

— **A t. főügyészi állomás betöltése.** Gróf Dégenfeld József főispán elrendelte a pályázat meghirdetését a halálozás folytán megüresedett Debreczen városi t. főügyészi állomás betöltésére. A pályázati kérvények szept. 15-dikéig adhatók be a kijelölő bizottság elnökéhez gróf Dégenfeld József főispánhoz. — A választás a szeptemberi közgyűlésen lesz. — Ezen 1600 frt. fizetéssel javadalmazott állámsra számos egyént emlegetnek.

— **A patent.** Lapunk egyik munkatársa kapott ajándékba egy patent gyufatartót, melynek felgyulad egy kanóc egy csettentésre. Azóta ne adj isten, hogy szabaduljunk tőle. Elő-

zékeny barátunk minden pillanatban az orruk alá tartja a micsodát, hogy „nem tetszik rágyújtani?” Még a lapkihordókat is sorba kínálgatja „nem gyujtanak rá?” Elképzeltető, milyen kellemetes ez, ha szivart nem kínál hozzá. Hát még mikor a tárczairó abban szerzetteti a tolat, hogy valami ember nem hallotta módon halassa meg a hőse által a hősnőt és nagy gondolatai közben ezzel zavarják még: „Nem tetszik rágyújtani?” A vezérczikkiró éppen Bismarkot mosdatja s nem jut eszébe a Bismarck kutyájának Tyrasznak a neve. Barátunk rögtön ott terem a gondolkodó előtt: „Nem tetszik rágyújtani?” Már légyottra sem merünk járni, mert félünk, hogy — ott terem barátunk az ő ördögös masinájával és egy csókcsattanás után egyszerre csak azt halljuk a hátunk megett: „Nem tetszik rágyújtani?” Ki akartuk gyógyítani barátunkat ebből az előzékenységből. Tegnap a legforróbb napon utána telefonoztunk, hogy jöjjön be lóhalálában a redakcióba. Futott, hogy szinte kettőt lépett egy helyett. „Csak azért hívtunk, hogy adj egy kis tüzet.” Barátunk egyet csettentett a micsodájával és nagyon természetesnek látszott találni a dolgot. A rágyújtás után újra szaladt a dolga után. Képzeltetni óriási felsülésünket. Azóta is folyton halljuk: „Nem tetszik rágyújtani?”

— **Neumann biztos „ujdonságai”** kezdő újdonságok számára:

„Ma este a vasuti állomáson egy zsebből kivették tizennégyezer forintot, jegyet váltottak belőle és — vissza tették.”

„X. zongoram stert közelebb le fogják tartóztatni — ha misjájékért.”

„N. N. köztisztviselőben álló aranyművesünk megkapta a Ferencz József-rend lovagkeresztjét — tisztítást véget.”

— **Északi fény Debreczenben.** — Ritka természeti tüneményben gyönyörködtek pénteken este azok, akik szabadon töltötték az estét. Szép északi fény világította be az égboltozatot 9 óra tájban. Az északi fény észak-nyugoti irányban keletkezett s lassanként elvonult északkelet felé is. — Az ógyallai csillagvizsgálóban is észlelték ezt a természeti tüneményt.

— **Az ügyvédek kongresszusa.** Az ügyvédi kamarák országos értekezletén megjelentek a debreczeni, egri, eperjesi győri, gyulafehérvári, kolozsvári, nagyvárad, pécsi, pozsonyi, soproni, szabadkai, szatmár-németi, szegedi, székesfehérvári, szombathelyi, temesvári és zalaegerszegi kamarák küldöttjei. — A budapesti és besztercze-bányai kamarák kivételével a többi kamarák is kijelentették, hogy csatlakoznak a mozgalomhoz. — Az értekezletet Beliczay Ede győri kamarai elnök nyitotta meg tegnap reggel 9 órakor a megyeház dísztermében. Üdvözölte a megjelent küldötteket, örömeinek adván kitejezést, hogy a felhívás oly élénk visszhangra talált. Ezután megválasztattak Beliczay elnökké. Erreth János pécsi kamarai elnök alelnökké, Legény Béla, Inkei, Mayer és Kiss Jenő győri ügyvédek jegyzőkké. — Az elnök előterjeszti az előkészítő bizottság által tervezet ügyvédi javaslatot, amelyet az értekezleten bloc oly módosítással fogadott el, hogy mindegyik kamarának egy szavazati joga legyen, a többi megjelent tagoknak csak tanácskozási jog adatván.

Vegyes hírek.

* A „Sipka-szoros hőse” meghalt. Bagdadból jelentik hogy Szulejman pasa, a „Sipka-szoros hőse” meghalt. A török tábornok halálhíre már egyszer elterjedt: 1883. április 15-dikén. 1838-ban született Traciában, a katonai iskolában nevelkedve, 1854-ben a török hadseregbe lépett, 1862-ben századossá s 1867-ben zászlóaljparancsnokká nevezték ki. Kitüntette magát a Montenegró ellen folyt háborúban és a krétai lázadás alkalmával. Később tanára, majd igazgatója lett a katonai iskolának, melyet európai mintára újalakított. Allitóltag részt vett az Abdul Aziz ellen szőtt összeesküvésben és 1875-ben hadosztály tábornokká nevezték ki. Ebben a minőségben ismerkedett meg Európa nevével, midőn 1876-ban a szerbeket legyőzte Kujazevát bevételére és a djunisi magaslatok el-

foglalása az ő műve volt. 1877-ben musírrá és a bosnyák csapatok főparancsnokává nevezték ki. Kitűnő stratégiai terve volt, midőn a montenegróiakat megverve átvezette csapatait Albániába, a hol seregével Dedeagacs felé hajóra szállt, hogy azt az oroszok ellen vezethesse. De nem sikerült neki az oroszoktól a Sipkaszoros elfoglalni. Vissza kellett vonulni és seregét Filippopol mellett 1878. január 16-án és 17-én szétverték. Szulejmant Konstantinápolyban hadbíró-ság elé állították és december 2-dikán szerencsétlen ruméliai hadviselése miatt degredálták. 15 évi várfogságra ítélték, de a szultán megkegyelmezett neki és Bagdadba száműzte. De nem bírta elviselni Mesopotamia éghajlatát és meghalt három évig tartott betegsége után 54 éves korában.

* **Pör husz millió forintért.** Grodovszky varsói ügyvéd felei nevében megbízott egy bécsi ügyvédet, hogy az osztrák kincstár ellen pert indíttson 20 millió forint értékű fekvőségek kiadatása iránt. 1885-ben ugyanis Bécsben egy Trebiniszki Ugricic nevű uri ember halt meg, ki Dalmáciában, Horvátországban és Szlavóniában nagy területű birtokokkal birt és halálakor különféle bankoknál 1.150.000 frt készpénzt is hagyott hátra. Örökös nem jelentkezvén, az osztrák kincstár a pénzt magához vette és azóta a fekvőségek közül néhányat már el is adott. Most azonban az elhunyt örökhagyó unokaöccsei jelentkeztek, kik pert indítottak a kincstár ellen. A pert Bécsben, Zárában és Zágrábban fogják tárgyalni.

* **Páris almája.** Vidáman és zavartalanul, mint II. Vilmos német császár eddigi uralkodása, foly Augusztus Viktória császárné családi élete. Még az öreg Vilmos császár idejében történt, hogy dedunokái az udvari méltóságok hasonló koru gyermekeivel színelőadást rendeztek. A színpad kicsi volt, de elég az apróságok képességének bemutatására. A „magas uraságok” az előadás legszebb sikerét remélték, mert a miniatúr-istennöket, Junót, Venuszt és Minervát áthatotta feladatuk fontossága és a gyermek-Páris, Eitel Frigyes herczeg arczán oly nagyszerű nyugalom honolt, hogy mindenki biztosra vette, hogy Eris almáját a „legszebb” nek fogja átnyújtani. A függöny felgördült és a jelenlevők feszült kíváncsisággal lesték „Páris ítéletét.” Képzeltető, mily zajos tapssal adózott az előkelő nézőközönség, mikor a fiúcska, megsértve az évezredes mythologia szentségét, az almát ott nyomban saját maga fogyasztotta el. Ha Priamosz fia is így cselekedett volna?!

Közgazdaság.

A munkabér viszonyok Magyarországon.

A földmívelésügyi minisztérium mezőgazdasági statisztikai osztálya nagy jelentőségű statisztikai összeállítást tesz közzé a munkabérviszonyokról 1801-ben. Kimutatja járásonként a napszám-bérekét a különböző időben teljesített munkáknál férfi, nő és gyermekek stb. részéről. A statisztikai felosztás a tavaszi, nyári, őszi és téli munkabéreket öleli fel; s a mennyire lehetséges volt, azokra a tényezőkre is kiterjeszkedett, a melyekből látni lehet, a szakmányosok bérvizonyait is.

A napszám-bér, vagyis a pénz mellett, főleg az aratás idején, a munkaadók igen sok helyen konvencziót is adnak. A gabonakaszálás a legtöbb helyen bizonyos, azaz kialakított részért történik, szintugy a cséplési munkáknál. A takarmánykaszás pedig legtöbbszörre pénzért történik. Több vidéken szokásban van az aratást, behordást és cséplést egy bizonyos fix árért, vagy szemmennyiségért teljesíteni, ezért is kialakított fix összeget fizet a gazda. Igen érdekes a gőzgéppel való cséplésnél fizetett százalékos arány hullámozása. A munkában levő termésmennyiségnek 3—3½—4 százalékát fizeti a termelő; a gőzcséplők csaknem minden vidéken szerepelnek.

Az igás napszám-bérek is, épp úgy, mint a kézi napszám-bérek, rendkívül hullámzóak. Szokásban vannak 1—2 és 4-es fogatok, melyeknek 1—4 frt, néhol ennél is több bér jár, főleg aratás idején.

Igen magasak a férfi napszámok általában a következő vármegyékben: Csanád vármegyében nyár elején átlag 1.43 frt, koszt és konvenczió nélkül, Csongrád vármegyében 130 kr, Bács-Bodrog vármegyében 112 kr, Hajdúvármegyében 108 kr, Torontál vármegyében 106 kr, Szepes vármegyében 105 kr. Járásonkint a nyári napszámok 45—280 között ingadoznak; alacsonyok a napszámok az erdélyi részeken, legmagasabbak az Alföldön.

A késő őszi és téli munkabér-viszonyok az ország minden részében a munkásokra nézve eléggé kedvezőtlenek; kivétel alá esnek az olyan vidékek, illetőleg járások, a hol szesz, czukor vagy más gazdasági gyárak működnek, itt szorgalmas munkások 80—100 krt is kereshetnek, néhol ezen felül is.

A női napszámok jóval alacsonyabbak, mint a férfi-napszámok. A nők tavasszal vármegyék szerint 25—50 krt kapnak élelmezés nélkül, nyár elején 30—80 krt, ősszel 25—27 krt, télen 20—45 krt. A gyermekek napszám-illetménye 10-től 50 krig emelkedik.

Hajdúvármegyében a természetbeni járandóság az aratásért 11-ed rész, élelem nem jár; készpénzért teljesített munkáért napi átlagban 1 frt 80 krt és e mellé élelmezést is adnak. Cséplésnél a napibér 1 frt, kaszálásért 90 krajczár.

A férfi napszám átlaga Hajdúvármegyében tavaszi munkáknál ellátás nélkül 55 —, nyáron 108 —, ősszel 73, télen 41 kr. Nyáron átlag a legmagasabb munkabér H. Bószorményben fizetik 132 krt, azután Szoboszlón és a nádvari járásban 110 krt; legalacsonyabb a munkabér a b.ujvárosi járásban — 90 kr. A női napszámok átlaga nyáron 58, tavasszal 35, ősszel 42, télen 27 kr; a gyermek napszámok 45—22 kr. közt ingadozik. A jelentés Debreczenből nem közöl adatokat. De mi e nélkül is tudjuk, hogy nálunk nyáron takaráskor a férfi mezei munkás munkabére ellátás nélkül 2 frt 50 krt, a nőé 2 frtra emelkedik.

Bihar vármegyében az aratási munkabér őszi gabonából 13-ad rész és konvenczió, tavasziból 12-ed rész és konvenczió; készpénzért teljesített aratásért holdankint 4 frt 50 krt fizetnek. Cséplési munkálatoknál és pedig a gőzgépnél a nyert szem mennyiségéből 3¼% jár és e mellé hetenkint 80 kr értékű szalonna és pálinka. Kaszálásért napi 1 frt 20 krajczárt fizetnek.

Szabolcs vármegyében a napibér átlag aratásért 1 frt 30 kr.

Szatmár vármegyében egy igás fogatnak napszámul átlag 2 frt 70 krt, vagy egy hold szántásért 2 frtot fizetnek. Az aratási munkabér napi 90 kr., 1 frt 20 kr., átlagban 1 frt 10 kr. Kaszasok 1 frt napszámot kapnak.

H-Nánásról írják: a több nap óta tartó szárazság miatt közlegelőnk annyira leperzselődött, hogy a legelő marhák kezdenek szűkölködni. Tengeri termésünk is eleinte szép reményekkel kecsegtetett, azonban mint a mezőgazdák az egyes határterületekről jelzik, igen sok tengeri szár meddő maradt a miatt, hogy a csövezés időszakában nem volt eső. A rossz termésre való kilátás miatt egy hét alatt a tengeri ára 1 frttal emelkedett.

CSARNOK.

A bosszu.

Beszély a román népköltésből.

Itta:

Sz. Buday Etel.

(Vége).

Évek során át kecsegtette szívét, a bekövetkező bosszunak édes érzetével: de még sem bírta előzőleg átérezni annak valódi nagy gyönyörét.

Pedig husz éven át csak azon törte gonosz lelkét, hogy mikor és mi módon torolhatná vissza földes urának azt, hogy egyetlen gyermekét, fiát, lelőtte vadászaton véletlenségből; és válogatva a visszatorlós bosszu nemeibe, megöszült

anélkül, hogy valamelyikét is végre tudta volna hajtani. És midőn eljött az alkalom igazságtalan bosszuját más által végre hajtani, megvadult a boldogságtól és valóban örjögő lett. Fejére kulcsolt kezekkel előre hátra bóllingatva susogott csak egy általa látott képzel lényhez ily szavakat: „drága magzatja szívemnek, nem leszesz már soká egyedül . . . megy ő is utánad. A nagy urnak is csak úgy fog fájni szive, mint nekem fájt utánad. Ugy-e megleszel elégedve; meg fog nyugodni lelked? Óh! én drágám! Ó, én szerelmes magzatom; bocsáss meg, a miért oly sokáig kellett várnod a megtorlás után. Aztán sirt nevetett, de visszatarva nehogy árulója legyen otlétének, s midőn már jól kinevette magát, megkönnyült lélekkel tovább motyogott érthetetlen szavakat.

E szerencsétlen nőnek rögeszméjévé vált bosszu érzelmét, még az évek hosszú sora sem bírta lecsillapítani s keservesen sebzett anyai szive nem tudott megbocsátani, és bosszúja kivételére kész volt eszközül felhasználni ártatlankat is, kiket a véletlen és gonoszúsága juttatott hatalmába, így minden lelkiismeret nélkül választá eszközéül az ártatlan ifju párt, nem sajnálva áldozatul dojni gonosz bosszújának kivételéért.

A falu baktore éjfél sípolt, mi a csöndes éjben a faluvégi kis cserjésben és kihallatszott s a holdtól fényesen bevilágított uton, feltünt ekkor az ifju földes ur sugár alakja, a mint igyekezett a jubász hajlékát elérni.

A verécsés kis udvar ajtajához érve, této-vázón megállt egy percze, mintha bántotta volna valami gondolat, de aztán hirtelen benyitott az udvarba, egyenesen gyorsan haladva a kis virágos kertre nyílló ablakhoz, melyet halkan megkopogtatott, az ablak nem nyíllott fel az első kopogásra, a második erősebb kopogásra hallhatóvá lett Ána hangja, amint kérde „ki az, ki kopogtat, te vagy Juon?”

Az ifju ur azt hitte, hogy e helyzethez nem való beszéd csupa tettetés; azért egészen önhittén válaszolt.

— Eressz be rózsám én vagyok. Elhoztam a kendődet is, melyet küldtél, de szeretném magam bevinni.

— Majd be viszem én Mariata, suttagá dühtől elfojtott hangon a jubász, már akkor mellette terelve az ifjunak, de aztán kotródj is innét, ha életed kedves, mert könnyen fokosom élével jöhetsz ismeretségre, és vadul forgatá fokosát az ifju földesur feje felett, ki azt hitte végperczéhez van közel, de a fokos nem lett lesujtva, hanem a halálnál is borzasztóbb megalázás érte a büszke ifjut, a sértett férj — a paraszt — arcba köpve ott hagyta, nem érdemesítve föbe ütésre sem a nőcsábítót.

És tokosát magától messzire eldobva, berontott a házba, maga előtt berugva az ajtót s egy pár perc multán, éles, fájdalmas sikoly hallatszott ki a kis lakból, aztán minden csöndes lett. . . .

A vén banya előbujt rejtekéből, közelebb menve ólálkodva a lakhoz, hogy jobban láthassa, hallhassa mi történik bent, de midőn az ifju urat sértetlen látta tova szaladni, örülként sikoltott fel, elfelejtve minden elővigyázatot, beszaladt az udvarra, ősz haját tépve, kiabálva — „Juon! Juon! ne hagyd! Öld meg a csábítót, gyilkos! . . . gyilkos! . . . ne hagyjátok . . . Juon! — Juon! . . .

És kimerülten rogyott össze a ház ajtaja előtt, midőn a vérfagyaló erős sikoly hallatszott s elterülve maradt mozdulatlan mint életelen tömeg.

— Ki az, ki engem hivat. Megunhatta az életét — ily kiáltással ugrott ki az ajtón a gyilkos, kikelt arczczal rémesen vérben forgó szemekkel, még akkor is vértől csepegő kését magasra tartva, hadonászott vele a légtér; de-hogy senki nem állott utjába s nem felelt, bősülten rohant tova, keresztül tiporva az alétan és egyenesen futott a község házához, feljelentve véres tettét.

A törvény igazságosan ítélte a szerencsétlen bűnös felett, csak saját lelkiismerete nem hagyta enyhülni bánatát, habár nejét bűnösnek tartá, még is vádolá magát haláláért és fájjalá, hogy mért terhelé lelkét vérrel s éppen hitve-

sének vérevel, de azért érzé, hogy ha újra feltámadna s újra hűtlenségen kapná, megint csak ugy büntetné, mert már véreben van a megtorlás vágya és azt nem lehet kiirtani.

Évek multán, midőn büntetését kiálta s visszatért, hegyekkel körített kis falujába, csak is akkor tudta meg a valót; hogy neje ártatlan volt.

A vén banya bekopogtatott hozzá, egy téli zord éjjelen, kit Isten kegyelme nem vett magához és élt kiaszva, nem tudva megválni az élettől, mit teherként kellett czipelnie.

— Juon! — így szólt elfuladt hangon — eddig kellett élnem, Isten ugy akarta, hogy el ne vigyem gonosz cselekedetem titkát magammal a sirba és veled tudathassam az igazságot. Juon . . . szegény Ána ártatlan volt . . . ártatlanul kiontott vére az én fejemre hullott — O Juon! . . .

— Mit mondasz gonosz — szólt a szerencsétlen ember megdöbbenve — mond, hogy rosszul hallottam, vagy hogy te beszélsz háborodottan — csak azt mond, hogy ő ártatlan volt — nem — nem vén ördög, nem szedsz reá. Ő bűnös volt, bűnös — kit büne daczára szeretek még most is, de azért ha feltámadna, ismét megölnék — távozz gonosz! . . . Távozz! ne hozz kísértésbe, a gyilkosság kísértésbe.

— Légy nyugodt Juon és hallgass ki — könnyíts ezzel lelkemen . . . Hiába, hiába Ána ártatlan volt, én biztattam az urfit, én küldtem hozzá, én loptam el kendőjét; ő ezekről mitsem tudott.

— Tács!! . . . Tács mert megöllek — kiáltá ütéste mért kezekkel, alig bírva fékezni indulatát Juon.

— Nem hallgatok, ha meg is ölsz Juon! mert az ártatlannak véres árnya kísért és készlet e vallomásra. És minden gonosz tettét bevállal Juonnak; ki feledez az anyó korát s azt, hogy a sir szélén áll, itélni akart a gonosz felett s tokosa megvillant a légtérben, csillogva a tüzhely parázsától, alá akart vele sujtani a nyomorult fejére; de az agnó töle nem várt erővel kapta meg kezét, kiáltva:

— Ne ölj! Ne kárhozz már többet! . . . Istenre kell bizoni a büntetést, bár én is reá biztam volna.

A felhevült férfi karja lehanyatlott és halkan susogták ajkai — „ne ölj, — ne ölj” — s őszbe vegyült bozontos fejét megrázta, mint feldühödött oroszán sórényét, ugy hogy dus haja mind arczába hullott. Talán azért tevő, hogy ne lássa élete megrontóját, nehogy látása újra gyilkossá tegye.

— Távozz . . . Távozz! Nehogy lelkemet még egy gyilkosság terhelje. Az öreg még egyszer áthatóan reá nézett, aztán kívánczorgott az ajtón, visszaszólva:

— Juon! imádkozz értem és magadért, mert mi ketten a felkelő napot többé nem látjuk meg, — téged is hi Ána! . . . engem meg Petru. Az Isten kegyelme legyen veled s velem. . . .

És távozott, ki a sötét éjbe a nélkül, hogy tovább birt volna vánszorogni, lefeküdt a felburjánzott kis kertbe az ablak alá, hol a puha hó teher vetett ágyként csalagatá magához és az örök álomhoz az altató dalt, egy eltévedt varju károgtá el felette, a melyet éjjeli nyugalmából felzavart utolsó nyöszörgésével.

Bent a bűnös férfi lelki váddal küzdve, meredt szemekkel bámult a parázsba, melyből égető szikrák szálltak feléje, agyát kiperzselőn.

De midőn már ki is aludt a parázs és sötétség tölté be a kis helyiséget, még akkor is tűz szikrákat látott, melyek incselkedőn csalogatták-hívták az örök kárhozatba s kinjával nem bírva megküzdeni; másnap a gerendára felakasztva találták.

Nem vádolta a lelkiismeret, mig azt hitte, hogy bűnös felett ítélte; mert jogosnak vélte azt; de midőn megtudta, hogy ártatlanul ontotta ki vérét szerelmesének, ezt nem bírta többé lelke elviselni s egy éj küzdelme megérelé az öngyilkosságra.

A tul hajtott szenvedélyek így bosszulják meg magokat s így kell sokszor elpusztulni a jóknak is a gonoszokért.

Fekeselymel (38 krt) megrendvégekben Henne (ltó) sel póstaforzett lev tandó.

Mai kizárólag gazdaság a kellemes gyasztó k legolcsóbb gyasztók, háztulajdonos 1-ig 1-től, szepsebb 10 lí kor az ur és hához Kisse litva, télen Pékel nél télen Tejsü 80 krért. minőségű Megr csarnok és tóság.

114 121 V. 1892.

Árv

Alul közhírré törvényt kir. 1803 delő végz rék pénzt pályi lakó ifj. Balog sok ellen és ezen ő jég 1892 ganatosító kalmával 301 frtra ból álló in sen elada Mely ár p számu k kén a k közlésé Augusz e. 9 ör a venni sz hivatnak ifoglalt becsáron Kelt tus hó 14

Fekete, fehér és színes damast selymeket 1 frt 40 krtól 7 frt 75 krig (38 különböző fajtában szállít egyes megrendelt egyes öltönyökre vagy egész végekben is póstabér és vámentesen Henneberg G. (cs. és kir. udvari szállító) selyemgyára Zürichben. Minták póstaforradulóval küldetnek. Svájcba címzett levelekre 10 kros bélyeg ragasztandó. (8.)

TEJ!

Mai naptól kezdve a központi tejesarnok kizárólag a Steinfeld Mihály ur macsi tejgazdaságából fedezi tejszükségletét, és abba a kellemes helyzetbe jutott, hogy a n. é. fogyasztó közönségnek mindenkor a legjobb és legolcsóbb áruval szolgálhat: a nagyobb fogyasztók, illetve tovább elárúsítók és kávéház tulajdonosok 1892. szeptember 1-től, márczius 1-ig literenként 9 krért, márczius 1-től, szeptember 1-ig 7 krért, legkevesebb 10 litertől bármily mennyiségig mindenkor az uradalom eredeti pecsétjével elszárolva és házhoz szállítva.

Kisobb vevők literenként házhoz szállítva, télen nyáron 10 krért kapják.

Pékek, péktejet nagyobb megrendelések-nél télen nyáron 6 krért literenként.

Tejsűrüt 1 litert 40 krért, habtejszint 80 krért. — Minden más tejáru a legjobb minőségű és árjegyzék szerint.

Megrendeléseket elfogad a központi tejesarnok és a Kis-Macsi uradalmi tisztartóság.

Mély tisztelettel
Karczag Gyula.

114 121 V.
1892.

Árverési hirdetmény.

Alulírott birói végrehajtó ezennel közhírré teszi: hogy a debreczeni kir. törvényszék 9067/892 ugy a derecskei kir. 1803/892 P. számú végrehajtást rendelő végzése folytán a derecskei takarékpénztár, valamint Kiss Sándor m. pályi lakos javára id. Balogh János és ifj. Balogh János fugyi-vásárhelyi lakosok ellen 100 frt illetve 530 frt. tőke és ezen összegek törvényes járulékaik erejéig 1892 évi július 20-án, és 21-én fogantatosított, kiegészítési végrehajtás alkalmával le- és felülfoglalt s összesen 301 frtra becsült buza, lovak és szekérből álló ingóságok nyilvános birói árverésen eladatnak.

Mely árverésnek az 1823 illetve 1844/892 pszámú kiküldő végzés folytán Derecskén a község házában leendő esz-közlésére határidőül 1892. évi Augusztus hó 30-ik napjának d. e. 9 órája határidőül kitzüzetik s ahhoz a venni szándékozók azon megjegyzéssel hivatnak meg, hogy azon alkalommal a lefoglalt ingóságok legtöbbet ígérőnek becsáron alul is eladatni fognak.

Kelt Derecskén, 1892. évi augusztus hó 14-én.

Oláh Géza
bir. végrehajtó.

Férfi Chiffon ingek,
a hírneves Schroll-féle Chiffonból,
1 frt. 90, 2 frt. 20, 2 frt. 60
Gallérok, kézelők, nyakkendők,
Harisnyák. Kesztyük.
Napernyők esernyők
Kész mosó gyermek
ruhácskák.
BRASSÓI POSZTÓK,
Tricot, Peruvien és Doskín
Szabó Lajos fiai
üzègnél.

Bárki lehet
egyéves önkéntes.
Mindazon ifjak, kik a megkivánt iskolákat nem végezték, előkészültségük s foglalkozásukra való tekintet nélkül, megszerezhetik az egyévi önkéntesi jogot.
Programm ingyen és bérmentve.
LICHTBLAU ALBERT
igazgató, egyévi önkéntesi tanfolyama,
MAYER ADOLF
cs. és kir. őrnagy, felügyelő.

HARMÓNIÁRÓL
külön árjegyzék
kerendő.

Sternberg A. és Testvére
Budapest, VII. Kerepesi ut 36.
Saját készítményül mindennemű
vonós-, verős, fa és réz fuvó-
hangszerek és azok alkatrészei.
Mindennemű hangszerek és zenélő-mű-
vek javítása és hangolása a szak-
szerű pontossággal eszközöltetik.

NAGY KÉPES
árjegyzék
ingyen és bérmentve.

A legolcsóbb és legdiszesebb temetkezési intézet.

„KEGYELET”
Piacz, kereskedelmi palota a megyeház mellett.

Van szerencsém a nagy é. közönségnek becses tudomására hozni, hogy volt társam Fischer János urnak az üzletből történt kilépése folytán, intézetemet egészen más alapelvekre fektettem, és azt a legszebb és a mai kornak megfelelő berendezésekkel szereltem fel, az árakat pedig majdnem felényire szállítottam le, miről is a n. é. gyászoló közönség meggyőződést szerethet.

Temetések rendezését helyben vagy vidéken,
hulla szállítást minden irányban
legjutányosabban elvállalok és azt a legnagyobb pontossággal teljesiek.

Legfőbb törekvésem leendő pontos, gyors, és lelkiismeretes kiszolgálásom, hogy a n. é. közönségnek bizalmát megnyerjem, melylyel vissza élni nem fogok soha.

Kérve a n. é. közönség becses támogatását és pártfogását s én biztosítom a legjutányosab kiszolgálásról

teljes tisztelettel
Kernáts Gyula.

Ércz és müvirág koszoruk, szalag felirat minden kivitetben.

Érczkoporsók eredeti gyári árban árjegyzék szerint.
Fa és bársónnyal bevont koporsók leszállított árban.

Női ruhaszövetek Gyapju Voile-ok,

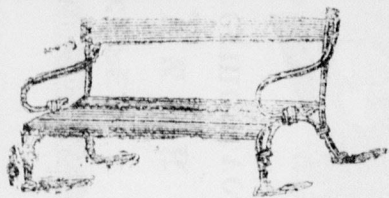
Mosó-Voile-ok, Batist, Zephir, Atlas-Satin.

Vásznak, kész fehérneműek.

Szőnyegek, függönyök,
ágy és asztalterítők,

Szabó Lajos fiai cégénél.

Leszállított áruk az egész idény alatt.

Valódi francia és angol szerszámok,

minden iparághoz
minden darab mellett jótállás

Épület vasalások és kátrány tető lemezek.

Rudvasak lemezek, **vastartányok**, legfinomabb öntöző
aczélok lemezek.

Gazdasági, kerti, házi és konyha felszerelések.

Kerti lóczák és vasbutorok árnyékszék closetek és vízvezetési kagylók
Aggyag és vaskályhák, konyhák.

Tizedes és egyensúly mérlegek legjobb minőségben.

Peronospora szőlőpenészgomba fecskendőgépek

legjobb rendszer (részlejtetésre is).

Tűz és betörés elleni pénzszekrények.

Kirakat-ajtóaczelredőnyök

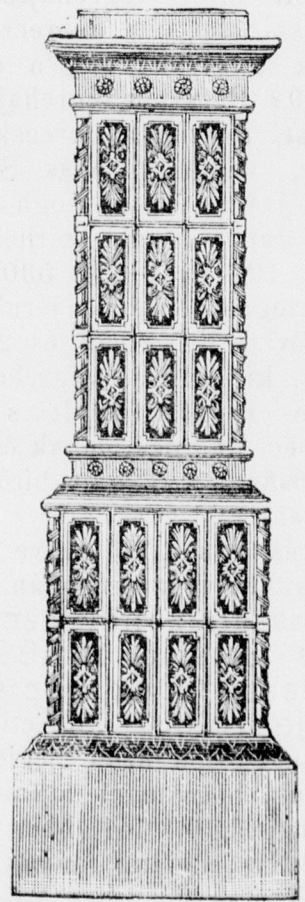
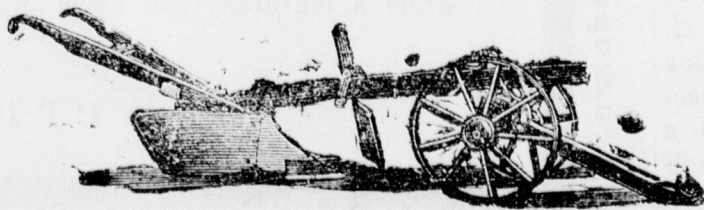
Legolesőbb beszerzési forrás.
(Képes árlap minden szakmára nézve ingyen és bérmentve.)

TOTH GYULA

előbb TOTH LAJOS és TARSA, vas nagykereskedés
DEBRECZEN, VÁROSHÁZABAN.

(Penész peronospora) fecskendő.

Előfizetés

Me

A
érdeklő
mányos
minden
nek eg
vonuln
átható
nem le
erények
való eg
emberek
összesé
érezni,
vá s nap

Ne
tünk va
na. Sőt
bizonyi
állami
mellett
és népi
állami
válságo
érezék k
a csek
szontag
állítá,
és mul

A „D

A

Na
a világk
munkása
mert az
105 elle
állami s
területén
letek vá
pénz kel
millió na
a hivata
fel; és s
az egész

Me
mottója:
világ mi
megbám
gét, kit
szemük
erejétől

*)
vesszük e
tegnapi s